

УДК 330.47:658.155.2

Мельник Т.Ю.

*асистент кафедри економіки підприємства
Житомирського державного технологічного університету*

ТЕОРЕТИЧНІ АСПЕКТИ АНАЛІТИЧНОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ КОНТРОЛЮВАННЯ РОЗПОДІЛУ ПРИБУТКУ ПІДПРИЄМСТВА

У статті розглянуто значення контролювання розподілу прибутку та обґрунтовано необхідність його аналітичного забезпечення. Окреслено основні напрями аналізу в системі контролювання розподілу прибутку підприємства. Обґрунтовано підходи до формування аналітичної інформації щодо оптимізації пропорцій розподілу прибутку за різними напрямками та об'єктами з метою формування норм контролювання.

Ключові слова: контролювання, прибуток, розподіл прибутку, аналітичне забезпечення.

Мельник Т.Ю. ТЕОРЕТИЧЕСКИЕ АСПЕКТЫ АНАЛИТИЧЕСКОГО ОБЕСПЕЧЕНИЯ КОНТРОЛИРОВАНИЯ РАСПРЕДЕЛЕНИЯ ПРИБЫЛИ ПРЕДПРИЯТИЯ

В статье рассмотрено значение контролирования распределения прибыли и обоснована необходимость его аналитического обеспечения. Определены основные направления анализа в системе контролирования распределения прибыли предприятия. Обоснованы подходы к формированию аналитической информации по оптимизации пропорций распределения прибыли по различным направлениям и объектам с целью формирования норм контролирования.

Ключевые слова: контролирование, прибыль, распределение прибыли, аналитическое обеспечение.

Melnik T.Yu. THEORETICAL ASPECTS OF ANALYTICAL SOFTWARE OF ENTERPRISE'S PROFIT DISTRIBUTION CONTROL PROCESS

In the article the importance of the profit distribution control process is reviewed and the necessity of its analytical software is substantiated. The basic directions of analysis in the system of control of profit distribution are outlined. The approaches to the formation of analytical information about the optimization of the proportions of profit distribution in different spheres and objects are grounded in order to form control standards.

Keywords: process of control, profit, distribution of profit, analytical software.

Постановка проблеми. Прибуток є узагальнюючим показником діяльності, що характеризує позитивний результат господарювання та ефективність виробництва, визначає фінансову сталість, платоспроможність та рентабельність підприємства, а також є головним джерелом фінансування приросту оборотних активів, оновлення та розширення виробництва, соціального розвитку підприємства, наповнення доходної частини бюджетів різних рівнів. Таким чином, ефективність функціонування підприємства залежить не лише від обсягу створеного прибутку, а й від оптимізації напрямів його розподілу за різними напрямками та об'єктами. Необґрунтований розподіл створеного прибутку спричиняє втрати вже досягнутих позицій, погіршує перспективи розвитку підприємства, формує внутрішні негативні тенденції у фінансово-господарській діяльності за сприятливих умов зовнішнього середовища. Уникнення цих проблем забезпечується здійсненням контролювання за процесом розподілу прибутку підприємства, що стає можливим на основі використання якісного інформаційного забезпечення.

Структура релевантних для процесу контролювання за розподілом створеного прибутку даних передбачає наявність різноманітної інформації. В той же час вона обов'язково повинна містити два різновиди даних, а саме: норми контролювання та фактичну інформацію про їх дотримання. Таким чином, користуючись притаманною процесу контролювання властивістю порівняння кількох величин, контролюючі суб'єкти отримують можливість пізнавати суспільно-господарські ситуації, а отже, і оволодівати, керувати ними.

Виходячи із зазначеного вище, постає необхідність формування інформаційно-аналітичного забезпечення процесу контролювання, яке повинно включати дані щодо задалегідь встановлених норм (пропорцій, бюджетів) розподілу прибутку за різ-

ними напрямками й об'єктами та фактичних результатів розподілу з метою виявлення та контролювання відхилень і причин, що їх зумовили. Це надасть можливість приймати більш ефективні управлінські рішення щодо розподілу прибутку і, таким чином, збільшити ринкову вартість підприємства.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Питання розподілу прибутку як інструменту управління, досягнення мети діяльності підприємства розкриті в працях зарубіжних та вітчизняних вчених: І.А. Бланка, Ю. Брігхема, Г.Г. Кірейцева, Г.В. Савицької, В.І. Кузь [1], О.Ю. Ночовної [2], І.А. Панченко, Н.В. Прохар [2], Ю.С. Цал-Цалко [3], С.О. Шарманської [4], О.Є. Ширягіної [5] та ін. Вклад вчених у вирішення проблемних питань розподілу прибутку підприємства є вагомим, проте на сьогодні існує необхідність пошуку обґрунтованих підходів щодо оптимізації пропорцій розподілу прибутку за різними напрямками та об'єктами з метою покращення аналітичного забезпечення контролювання й управління даним процесом та прийняття ефективних управлінських рішень.

Мета статті полягає в обґрунтуванні підходів до формування інформаційно-аналітичного забезпечення контролювання за розподілом прибутку, що надасть можливість прийняття ефективних управлінських рішень щодо управління фінансовими результатами підприємства.

Виклад основного матеріалу. В умовах виходу суб'єктів господарювання з фінансово-економічної кризи, що вимагають подолання її негативних наслідків, які виражаються в зменшенні інвестиційної привабливості, неплатоспроможності та зростанні кількості збиткових підприємств, прибуток як критерій ефективності господарювання набуває нового значення в системі управління. При цьому основною метою контролювання та управління прибутком, з одного боку, є оптимізація факторів його форму-

вання та забезпечення їх синергетичної дії в процесі господарювання, а з іншого боку – забезпечення гармонізації інтересів власників бізнесу з інтересами найманих працівників, які приймають участь у створенні прибутку, та держави через виконання прибутком розподільчої функції.

Розуміння складності системи розподілу прибутку – важливий фактор при прийнятті рішень щодо підвищення вартості підприємства (ціни акцій), реінвестування прибутку та використання його як ресурсу для фінансування інвестиційних проектів, стимулювання працівників підприємства [1, с. 52].

Для визначення ефективності управлінських рішень в частині розподілу прибутку необхідним є формування належної аналітичної інформації, яка б надавала релевантну інформацію всім групам зацікавлених користувачів та могла б слугувати базою для контролювання розподілу прибутку.

У процесі контролювання розподілу прибутку та формування його інформаційного забезпечення можна виділити два етапи (рис. 1).

Перший етап – це контролювання розподілу загального прибутку. На цьому етапі учасниками розподілу є підприємство та держава. Пропорція розподілу прибутку між державою і підприємствами складається під впливом низки факторів і має важливе значення для забезпечення державних потреб й потреб підприємств. Істотне значення при цьому має податкова політика держави щодо суб'єктів господарювання. Ця політика реалізується у сумі податків, що сплачуються за рахунок прибутку, у визначенні об'єктів оподаткування, ставках оподаткування, у порядку надання податкових пільг.

Другий етап – це контролювання розподілу чистого прибутку, що залишився в розпорядженні підприємства після сплати платежів (податків) до бюджету на капіталізовану та спожиту частини.

Для підвищення ефективності господарської діяльності дуже важливо, щоб при розподілі прибутку була досягнута оптимальність в задоволенні інтересів всіх учасників зовнішнього і внутрішнього середовища підприємства. Держава зацікавлена одержати найбільше доходів в бюджет з метою задоволення потреб всіх громадян, власники – збільшити вартість майна і одержати доходи (дивіденди), працівники виконавчих органів влади – одержати максимальні доходи, які спрямовують на приріст активів

з метою забезпечення сталого розвитку господарюючої системи, наймані працівники – збільшити доходи у вигляді оплати праці та соціального забезпечення; постачальники – збільшити обсяг постачання ресурсів за відповідними цінами, покупці – сплачувати низькі ціни, місцеві громади – отримати додаткові доходи.

Водночас, якщо держава буде формувати високі податки, це не буде стимулювати господарську діяльність, і зменшаться доходи до бюджету. Аналогічна ситуація буде при збільшенні доходів власників, найманих працівників, персоналу органів управління, постачальників, місцевих громад та за низьких цін для покупців.

У цьому випадку у перспективі зменшаться обсяги господарювання, так як не будуть відновлюватися необоротні активи, зменшиться власний капітал, що в кінцевому підсумку призведе до зниження життєвого рівня персоналу підприємства, скорочення робочих місць, доходів постачальників, місцевих громад та збільшення цін для покупців. Якщо ж зменшаться доходи найманого персоналу і власників, то це, в свою чергу, знизить їх матеріальне стимулювання і матеріальну зацікавленість в ефективній господарській діяльності підприємства. Тому на кожному підприємстві має бути знайдено найбільш оптимальний варіант розподілу прибутку.

На сьогодні проблемним питанням є те, що на вітчизняних підприємствах фактично не відбувається розподілу чистого фінансового результату. В більшості випадків на балансах суб'єктів господарювання відображається нерозподілений прибуток. Це призводить до того, що власник не використовує своє право на контролювання розподілу створеного прибутку, що негативно впливає на ефективність всього процесу управління фінансовими результатами.

Для контролювання розподілу прибутку та прийняття оптимальних управлінських рішень необхідно мати відповідну інформаційну базу, яка являє собою сукупність якісних і кількісних показників і формується в аналітичній підсистемі підприємства.

В цьому контексті аналіз повинен сприяти створенню економічно обґрунтованих норм (бюджетних показників) розподілу прибутку, які б гарантували виконання зобов'язань перед державою і максимально забезпечували виробничі, матеріальні та соціальні потреби підприємства, а також слугували інформаційною базою для контролювання за розподілом прибутку підприємства.

При встановленні норм розподілу прибутку необхідно керуватися тим, що політика оптимізації розподілу прибутку як інструмента регулювання економічного розвитку підприємства повинна відображати основні вимоги загальної стратегії розвитку підприємства, забезпечувати підвищення його ринкової ціни, формувати необхідні обсяги інвестиційних ресурсів, забезпечувати матеріальні інтереси власників та працівників.

Аналіз економічної літератури свідчить, що є різні підходи щодо обґрунтування пропорцій розподілу прибутку на капіталізовану та спожиту частини. Так, в дисертаційній роботі О.Є. Ширягіна (2007 р.) запропонувала економіко-математичну модель оптимізації норми реінвес-

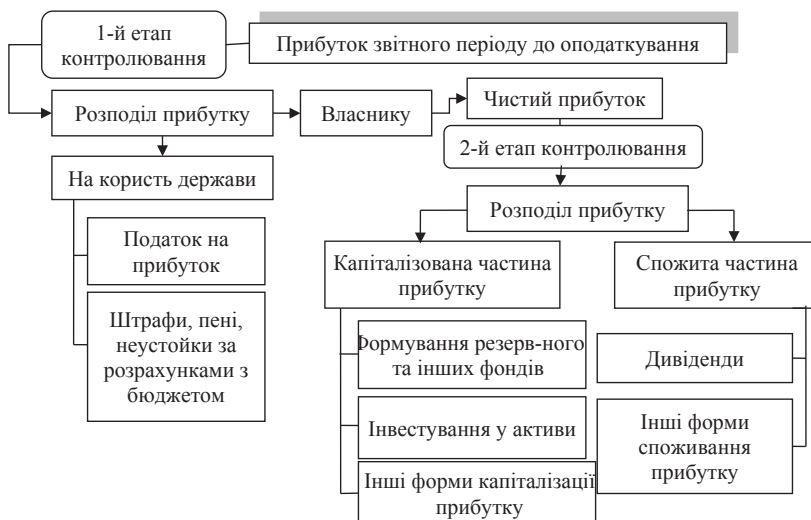

Рис. 1. Загальна схема контролювання розподілу прибутку підприємства

тування прибутку підприємств, яка в своїй основі містить ключовий параметр, що визначає динаміку відтворення чистого прибутку – його очікувану капіталовіддачу. Даний показник визначається в процесі відбору певних інвестиційних програм, що складають загальну перспективну програму технічного розвитку підприємства. Використання зазначеної моделі, на думку автора, оптимізує співвідношення між часткою чистого прибутку, що спрямовується на структурно-технологічне оновлення, збільшення потужностей нафтопереробного заводу та тією частиною, яка йде на поповнення доходів акціонерів, інтереси яких є визначальними при формуванні фінансової стратегії підприємства [4, с. 17].

С.О. Шарманська в дисертаційній роботі (2010 р.) зазначає, що в умовах фінансової кризи, обмежених можливостей зовнішнього інвестування стратегія конкурентоспроможності підприємства повинна спиратися на заходи з самофінансування, ефективного використання прибутку. У цьому контексті автором обґрунтовано необхідність використання прибутку з урахуванням: удосконалення аналітичної та прогностичної роботи при виборі виду прибутку (економічний чи маржинальний); розробки та прийняття управлінських рішень на основі виявлення та ранжування інвестиційних потреб підприємства та відповідності їх сумарного обсягу величині прибутку, що може бути отриманий від операційної та інвестиційної діяльності; адекватності напрямів використання прибутку стратегіям розвитку підприємства (товарна стратегія, стратегія ціноутворення, стратегія стимулювання персоналу, інноваційна стратегія, стратегія скорочення виробничих затрат) з метою посилення впливу використання прибутку на конкурентоспроможність підприємницької діяльності. Також автором визнано доцільним та оптимальним виділення на дивіденди до 10% чистого прибутку. Це пояснюється загальним станом українських підприємств, гострою потребою останніх у прямих інвестиціях [2, с. 14].

Як і в попередньому випадку, автор не пов'язує визначення пропорцій розподілу прибутку з етапом (станом) розвитку суб'єкта господарювання, а акцентує увагу на визначенні величини коштів (в залежності від цього і частки прибутку), необхідних для реалізації інвестиційних проектів підприємства. В той же час пропорції розподілу прибутку на споживання та капіталізацію повинні визначатися в залежності від фінансового стану та етапу розвитку суб'єкта господарювання.

Встановлюючи норми контролювання розподілу створеного прибутку за напрямками та об'єктами, перш за все необхідно враховувати внутрішні і зовнішні фактори, які впливають на пропорції розподілу прибутку (рис. 2).

Значення більшості внутрішніх факторів, які впливають на пропорції розподілу прибутку, буде залежати від стадії життєвого циклу, на якій знаходиться суб'єкт господарювання. Тому, на наш погляд, одним із визначальних факторів, який впливає на управлінські рішення щодо пропорцій розподілу прибутку за різними напрямками та об'єктами, є знаходження підприємства на кривій

ЖЦ. В цьому випадку найбільше значення має безпосереднє визначення конкретної стадії розвитку, на якій знаходиться підприємство, що можна зробити на підставі оцінки різних аспектів фінансово-господарської діяльності суб'єкта господарювання. Таким чином, постає питання визначення найважливіших аспектів діяльності підприємства, які необхідно оцінити та, відповідно, використання системи показників для оцінки стану даних аспектів. При цьому фінансові показники, як окрема група організаційних характеристик, мають чітку тенденцію до зміни в процесі руху по кривій ЖЦП та, відповідно, дають кількісну характеристику кожній із стадій.

Розподільча політика на кожній стадії життєвого циклу (зародження, зростання, зрілість та спад) повинна бути підпорядкована основній меті поточної діяльності, але водночас орієнтуватися на загально-економічну стратегію підприємства та зважати на обраний підхід до дивідендної політики.

У таблиці 1 узагальнено групи показників, які потребують оцінки на різних стадіях ЖЦП з метою визначення норм контролювання розподілу прибутку.

Отже, приймаючи рішення, власники і керівники підприємства повинні всебічно зважати напрями першочергових вкладень фінансових ресурсів, виходячи з фінансового стану підприємства, його матеріально-технічної бази, соціально-економічного розвитку колективу, можливостей прибуткового розміщення засобів на ринку цінних паперів, в грошово-кредитній сфері та ін.

Варто узагальнити, що кожна група показників, яка запропонована для визначення (оцінки) стадії життєвого циклу, характеризує відповідний аспект діяльності (фінанси, персонал, активи), що має безпосередній вплив на пропорції розподілу прибутку підприємства.

Аналіз розподілу і використання прибутку здійснюється за наступними напрямками: формування приросту активів на розвиток господарської діяльності в сфері створення об'єктів і соціальної сфери,

Рис. 2. Фактори впливу на розподіл прибутку підприємства

Таблиця 1

**Групи показників, які потребують оцінки на різних стадіях ЖЦП
з метою визначення норм контролювання розподілу прибутку**

Етап ЖЦП	Фінансово-економічні пріоритети	Групи показників	Норми розподілу прибутку
Зародження	Акцент здійснюється на необхідності формування активів, інтенсивному пошуку джерел фінансування. Відбувається випереджаючий темп зростання активів над отриманими результатами.	Показники формування джерел фінансування. Показники складу та структури активів. Показники ліквідності та платоспроможності.	100% капіталізація прибутку
Зростання	Для досягнення балансу необхідним є зростання фінансових результатів, підвищення віддачі від активів, випереджаючий темп зростання результатів над активами. Мета – отримання максимальних прибутків за рахунок зростання ринкової частки та зростання рентабельності продажів.	Показники ділової активності. Показники структури капіталу. Показники рентабельності. Показники фінансової стійкості.	Капіталізація прибутку: 80–100% Споживання прибутку: 0–20%
Зрілість	Підтримання рівноваги за рахунок більш жорсткого контролю над витратами та ефективного використання всіх видів ресурсів. Цільовим орієнтиром є рентабельність капіталу, зокрема, власного. Мета – утримувати баланс між економічним прибутком та грошовими потоком.	Показники рентабельності. Аналіз беззбитковості. Показники фінансової стійкості. Показники стану активів. Показники ділової активності персоналу.	Капіталізація прибутку: 60-80% споживання прибутку: 20–40%
Спад	Жорстка регламентація економічних показників та їх дотримання. Намагання скорочення витрат за формальними ознаками. Некероване зростання адміністративних та інших непродуктивних витрат.	Показники витрат. Показники платоспроможності. Показники фінансової стійкості.	В залежності від подальшої стратегії діяльності підприємства

покриття витрат, пов'язаних з робочою силою, споживання доходів власниками підприємства, задоволення інтересів держави.

При аналізі формування окремих джерел за рахунок прибутку необхідно використати формулу:

$$\Delta CD = \Delta ЧП \times K, \quad (1)$$

де ΔCD – зміна величини джерела за рахунок зміни загального обсягу прибутку; $\Delta ЧП$ – зміна суми прибутку; K – коефіцієнт відрахувань від прибутку (базова величина).

Суми відрахувань прибутку за джерелами знаходяться також під впливом зміни коефіцієнта. Вплив цього фактору можливо визначити за наступною формулою:

$$\Delta CD = (K_1 - K_0) \times ЧП_1, \quad (2)$$

де ΔCD – зміна величини джерела за рахунок зміни коефіцієнта; K_1 , K_0 – відповідно, фактичний і базовий коефіцієнти відрахувань; $ЧП_1$ – створений прибуток у періоді, який контролюється.

Збільшення суми створеного прибутку, відповідно, збільшує суму відрахувань, а зменшення – знижує величину відрахувань. Аналогічно, тобто прямим чином, впливає і зміна коефіцієнта відрахувань від прибутку: при збільшенні коефіцієнта сума відрахувань від прибутку збільшується, а при зменшенні величини коефіцієнта сума відрахувань зменшується.

Подальший аналіз повинен надати інформацію для контролювання, на скільки і за рахунок яких факторів змінилась величина основних напрямів розподілу прибутку. Основними факторами, які визначають розмір капіталізованого і спожитого прибутку, можуть бути:

- зміна суми створеного (чистого) прибутку (СП);
- зміна частки відповідного напрямку використання чистого прибутку (ЧП);

$$РП_1 = СП \times ЧП, \quad (3)$$

де $РП_1$ – розподілений прибуток на відповідний напрямок; СП – створений прибуток; ЧП – частка прибутку, виділена на відповідний напрям.

Способом абсолютних різниць можна визначити, як змінилася сума відрахувань за відповідним напрямком за рахунок:

- а) частки відрахувань від чистого прибутку:

$$\Delta РП_1 = \Delta СП_3 \times ЧП \quad (4)$$

- б) суми чистого прибутку:

$$\Delta РП_1 = \Delta СП \times \Delta ЧП. \quad (5)$$

Знаючи фактори зміни прибутку, можливо визначити і проконтролювати їх вплив на величину капіталізованого і спожитого прибутку, що має важливе значення для власників підприємства і найманих працівників.

На підставі аналізу та контролювання розподілу прибутку можуть бути зроблені висновки про необхідність оптимізації співвідношення між окремими напрямками та об'єктами розподілу прибутку в майбутніх періодах, що призведе до покращення фінансово-господарської діяльності підприємства.

Висновки. В умовах функціонування ринкової економіки механізм розподілу прибутку має велике значення, адже у ньому відображається ефективність господарської діяльності, від нього залежить дієвість господарської самостійності й самофінансування підприємств. Від удосконалення аналітичного забезпечення контролювання розподілу прибутку залежать якість та ефективність самого процесу контролювання, що, в свою чергу, впливає на прибутковість діяльності підприємства. Обґрунтування норм розподілу прибутку дозволить забезпечити процес контролювання якісною та деталізованою аналітичною інформацією, що, в свою чергу, покращить результати всього контрольного процесу. На основі контрольної інформації можуть бути зроблені відповідні висновки та вироблена більш ефективна політика управління процесом розподілу прибутку підприємства.

Перспектива подальших досліджень полягає в розробці аналітичного забезпечення для контролювання ефективності використання розподіленого прибутку підприємства.

БІБЛІОГРАФІЧНИЙ СПИСОК:

1. Кузь В.І. Система розподілу прибутку підприємства: проблеми ідентифікації / В.І. Кузь // Вісник Житомирського державного технологічного університету. Серія «Економічні науки». – Житомир : ЖДТУ, 2009. – № 2(48). – С. 51–56.
2. Прохар Н.В. Облік доходів, витрат і фінансових результатів: проблеми теорії та практики : [монографія] / Н.В. Прохар, О.Ю. Ночовна. – Полтава : РВВ ПУЕТ, 2011 – 257 с.
3. Цал-Цалко Ю.С. Фінансовий аналіз : [підручник] / [Ю.С. Цал-Цалко, Ю.Ю. Мороз, Л.А. Суліменко] ; вид. 5-е, доп. – Житомир : ПП «Рута», 2012. – 609 с.
4. Шарманська С.О. Прибуток та особливості його формування і використання в транзитивній економіці : автореф. дис. ... к. е. н. : спец. 08.00.01 / С.О. Шарманська ; Київ. нац. ун-т ім. Т. Шевченка. – К., 2010. – 22 с.
5. Ширягіна О.Є. Формування та використання прибутку підприємств : автореф. дис. ... к. е. н. : спец. 08.00.08 «Гроші, фінанси і кредит» / О.Є. Ширягіна ; ДВНЗ «Київський національний економічний університет імені Вадима Гетьмана». – К., 2007. – 22 с.

УДК 657.42

Мичак Н.О.*аспірант кафедри обліку підприємницької діяльності
Київського національного економічного університету
імені Вадима Гетьмана***ПОРІВНЯЛЬНІ АСПЕКТИ НОРМАТИВНО-ПРАВОВОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ
ОБЛІКУ НЕОБОРОТНИХ АКТИВІВ, УТРИМУВАНИХ ДЛЯ ПРОДАЖУ,
В НАЦІОНАЛЬНІЙ ТА МІЖНАРОДНІЙ ОБЛІКОВІЙ ПРАКТИЦІ**

У статті йдеться про порівняльні аспекти нормативно-правового забезпечення обліку необоротних активів, утримуваних для продажу, в національній та міжнародній обліковій практиці. Окреслено перелік нормативних документів, які мають відношення до необоротних активів, утримуваних для продажу, та тлумачення таких активів у нормативних актах. У ході аналізу нормативно-правових актів висвітлено основні протиріччя в обліку необоротних активів, утримуваних для продажу. Виходячи з цього, висновком статті є те, що міжнародні і національні стандарти певною мірою є різноспрямованими у своїх нормах, тому варто запровадити заходи, які дозволять гармонізувати вітчизняний бухгалтерський облік з міжнародними стандартами.

Ключові слова: необоротні активи, утримувані для продажу, порівняльні аспекти, нормативно-правове забезпечення, облікова практика, національні Положення (стандарти) бухгалтерського обліку, Міжнародні стандарти бухгалтерського обліку, Міжнародні стандарти фінансової звітності.

Мычак Н.А. СРАВНИТЕЛЬНЫЕ АСПЕКТЫ НОРМАТИВНО-ПРАВОВОГО ОБЕСПЕЧЕНИЯ УЧЕТА НЕОБОРОТНЫХ АКТИВОВ, УДЕРЖИВАЕМЫХ ДЛЯ ПРОДАЖИ, В НАЦИОНАЛЬНОЙ И МЕЖДУНАРОДНОЙ УЧЕТНОЙ ПРАКТИКЕ

В статье идет речь о сравнительных аспектах нормативно-правового обеспечения учета необоротных активов, удерживаемых для продажи, в национальной и международной учетной практике. Определен перечень нормативных документов, которые имеют отношение к необоротным активам, удерживаемым для продажи, и истолкование таких активов в нормативных актах. При анализе нормативно-правовых актов выяснены основные противоречия в учете необоротных активов, удерживаемых для продажи. Исходя из этого, выводом статьи есть то, что международные и национальные стандарты в некоторой степени разнонаправленные в своих нормах, поэтому следует ввести меры, позволяющие гармонизировать отечественный бухгалтерский учет с международными стандартами.

Ключевые слова: необоротные активы, удерживаемые для продажи, сравнительные аспекты, нормативно-правовое обеспечение, учетная практика, национальные Положения (стандарты) бухгалтерского учета, Международные стандарты бухгалтерского учета, Международные стандарты финансовой отчетности.

Mychak N.O. COMPARATIVE ASPECTS OF NORMATIVE AND LEGAL PROVISION FOR ACCOUNTING OF NON-CURRENT ASSETS HELD FOR SALE IN NATIONAL AND INTERNATIONAL ACCOUNTING PRACTICE

The article deals with the comparative aspects of normative and legal provision for accounting of non-current assets held for sale in national and international accounting practice. The article emphasizes the list of normative documents concerning non-current assets held for sale and concept of such assets in normative statements. The main contradictions in the accounting of non-current assets held for sale are highlighted when analyzing normative and legal statements. Hence, the article concludes by informing the readers that national and international standards are differently directed regarding its regulations to some extent, consequently there is the necessity to implement measures making it possible to harmonize national accounting with international standards.

Keywords: non-current assets held for sale, comparative aspects, normative and legal provision, accounting practice, national Provisions (standards) of accounting, International Accounting Standards, International Financial Reporting Standards.

Постановка проблеми. Питання обліку необоротних активів було і є актуальним і постійно привертає до себе увагу різних авторів та науковців. Зокрема, на підвищену увагу заслуговує такий об'єкт бухгалтерського обліку і аналізу, як необоротні активи, утримувані для продажу, адже цей новий обліковий об'єкт має свої особливості. Необоротні активи можуть списуватися з балансу підприємства різними шляхами, але найпопулярніший – це їх реалізація.

Тож це активи, які утримують з метою продажу та їхню балансову вартість відшкодовуватимуть шляхом операції з продажу, а не поточного використання, і на які амортизація не нараховується.

Інформація про необоротні активи може зацікавити різних користувачів, оскільки це найперші засоби праці, без яких не здійснюватиметься жодна діяльність і не зможе функціонувати підприємство. Так, необоротні активи становлять вагомую частину